

VALEČNÉ ZLOČINY INTERVENTŮ V KOREJI

Škpt. JUDr. Vratislav Vlk

Při nerovnoměrném vývoji jednotlivých kapitalistických zemí v období imperialismu podařilo se Spojeným státům americkým dostat se do čela kapitalistického tábora. Jejich síla vzrostla na újmu ostatních imperialistických států, zejména za posledních dvou světových válek, kdy se jim podařilo vytlačit je z jejich dosavadních mocenských posic a zaujmout jejich místo. Zejména po druhé světové válce používají Spojené státy všech prostředků, aby si podrobily všechny státy kapitalistického tábora a zmocnily se vlády nad nimi. Uskutečnění tohoto svého cíle zakrývaly zpočátku pláštikem t. zv. hospodářské pomoci, ať už to byla americká pomoc nebo Marshallův plán a j. V podstatě vedla všechna tato „pomoc“ jen k tomu, aby Spojené státy ovládly hospodářství ostatních států a mohly pak snáze dosáhnout moci politické. Politické ovládnutí kapitalistických zemí šlo tak ruku v ruce nebo následovalo krátce po ovládnutí hospodářským. Prostředkem k získání monopolního postavení USA v táboře kapitalismu mají být různé atlantické pakty, evropská společenství a generální smlouvy.

Nelze se ovšem domnívat, že imperialistické snahy Spojených států amerických jsou samoučelné a směřují jen k tomu, aby ovládly národy kapitalistického tábora. Konečným cílem amerických imperialistů je ovládnout celý svět.

Prekážkou ke splnění tohoto cíle je jim mohutný Sovětský svaz a země lidových demokracií. Ostří amerického imperialismu míří proto ke zničení Sovětského svazu a zemí lidových demokracií. K uskutečnění tohoto cíle horečně připravují Spojené státy americké novou světovou válku a usilují o získání co nejvýhodnějších základů k nástupu proti zemím táboře míru.

Ve svých přípravách nové světové války došly již tak daleko, že před dvěma lety napadly pod pláštikem OSN lidovou Severní Koreu a vedou proti ní imperialistickou válku. Přes to, že usilují o porobení lidu této země mnohonásobnou přesilou vojáků i zbraní, nepodařilo se jim zlomit hrdinný odpor korejského lidu. Je tím znovu dokázáno, že ani převahou materiálních prostředků a vedením sebebarbarštější a ukrutnější války nelze porobit národ, který bojuje za svou svobodu. Vždyť způsob, jakým se američtí imperialisté pokoušejí zlomit hrdinský odpor korejského lidu, nezná v dějinách lidstva obdoby. Ani masovým bombardováním otevřených měst a vesnic, používáním plynů a bakterií nebyli s to dosáhnout vítězství, o které usilují. Naopak. Síla lidové korejské armády stále roste a sílí, zatím co vzrůstají ztráty a porážky imperialistických band. Denně se řítí k zemi desítky amerických bombardérů zasažených korejskými střelci, denně jsou útočící imperialistické jednotky ničeny palbou obránců korejské země. Americké velení intervenčních armád, nejsou s to dosáhnout vítězství v otevřeném boji, hledá způsob, jak zakrýt svou nemohoucnost, a pokouší se dojít k rozhodnutí použitím barbarských prostředků masového vraždění. Již sama skutečnost, že sáhlo k těmto prostředkům, svědčí o jeho vlastní slabosti, pramenící z rozporů uvnitř vlastního imperialistického tábora, které se čím dál tím víc prohlubují, a z nemožnosti spoléhat na vlastní vojáky. Jejich počínání v mnohém předčilo postup hitlerovských fašistů v uplynulé válce. Stejně jako oni, porušují dnes i američtí imperialisté základní zásady mezinárodního práva a stejně jako oni budou za to všim mírumilovným lidstvem potrestáni.

Hrubým porušením zásad mezinárodního práva je již sám fakt, že američtí imperialisté připravili útok žoldnéřských vojsk imperialistické loutky Li-Syn-mana a aktivně zasáhly po jeho boku do války. Na tom nic nemění skutečnost, že svůj postup licoměrně zakrývají vlajkou Organizace spojených národů.

Článek 2, odst. 7 charty OSN říká: Žádné ustanovení charty nedává Organi-

saci spojených národů právo, aby zasahovala do věcí, které podstatně patří do vnitřní pravomoci států. Je proto hrubým porušením tohoto ustanovení zásah Organizace spojených národů, nadiktovaný Amerikou. Rozhodnutí OSN se stalo bez účasti SSSR, tedy nikoli za hlasování všech stálých členů Rady bezpečnosti, nýbrž v nepřítomnosti zástupce SSSR, stálého člena Rady. Tím toto rozhodnutí po právu neexistuje, je „nulitní“, jak říkají právníci. Vlastní zásah jednotek USA je pak za tohoto stavu v naprostém rozporu s ustanovením čl. 2, odst. 4 charty OSN: Všichni členové se vystříhají ve svých mezinárodních stycích hrozby násilím nebo použití násilí ať proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoli státu.

Je tedy intervence jednotek Spojených států a jednotek států, které pod nátlakem Spojených států vyslaly svá vojska do Koreje, s hlediska mezinárodního práva činem agresivním a nezákonným.

Počínání amerických vojsk v Koreji ukazuje, jakých zhovadilostí a barbarství je schopna hrstka kapitalistických žraloků, toužící zotročit celý svět pro své úzké sobecké zájmy.

Fenjanský rozhlas vysílal v pátek 22. února prohlášení ministra zahraničních věcí korejské demokratické republiky Pak Chen-jena o tom, že američtí interventy používají v Koreji bakteriologické zbraně. K tomuto barbarskému způsobu vedení války sáhli imperialističtí dobyvatelé v Koreji po prvé již v květnu 1951 a nyní znovu opakuji svůj pokus zlomit hrdinný odpor korejského lidu barbarskými prostředky, když nejsou s to, přes svou početní a materiální převahu, zvítězit v otevřeném boji.

Krátce poté byl uveřejněn protest ministra zahraničních věcí Čínské lidové republiky Ču-En-laje a předsedy čínské komise obránců míru soudruha Kuo-Mo-žo proti skutečnosti, že američtí imperialisté použili opětovně bakteriologické zbraně, již chtěli dosáhnout vítězství ve své nespravedlivé válce proti lidové armádě Severní Koreje a proti lidovým dobrovolníkům Číny. V průběhu dalších týdnů pokračovali američtí imperialisté v řadě případů v dalším používání bakteriologické zbraně nejen proti vojskům a obyvatelům lidové demokratické Koreje, nýbrž i proti obyvatelstvu některých provincií lidové Číny.

Použití bakteriologické zbraně dovršuje válečné zločiny, jichž se v průběhu nezákonné války proti lidové demokratické Severní Koreji američtí interventy dopouštějí. Obšírné svědectví o všech jejich zločinech podala celému světu komise Mezinárodního sdružení demokratických právníků ve zprávě uveřejněné v našem denním tisku 10. 4. 1952. Komise provedla za svého pobytu v lidové demokratické Koreji řadu šetření o zvěrstvech amerických imperialistů při vedení války proti lidové demokratické Koreji. Výsledky jejího šetření jsou svědectvím o nízkosti amerického imperialismu a zároveň vážnou obžalobou vládnoucích kruhů USA i satelitních států a všech velitelů a jednotek, které se válečných zločinů v Koreji dopouštějí.

Komise vycházela při svém hodnocení nezákonného postupu intervenčních vojsk v Koreji z platných ustanovení a zásad mezinárodního práva, zejména z konvence o zvyklostech války pozemní z roku 1899 a 1907, dále z ženevského protokolu o zákazu dusivých, otravných a podobných plynů, jakož i bakteriologických zbraní za války, z ženevské konvence z roku 1929 o zlepšení podmínek vojáků raněných a nemocných v poli, dále z konvence z téhož dne a z 12. srpna 1949, které se týkají zacházení s válečnými zajatci. Při hodnocení otázky zločinnosti a odpovědnosti za zvěrstva, opírala se komise zejména o ustanovení charty OSN, týkající se mezinárodního vojenského soudního tribunálu v Norimberku.

Shodou okolností přibyla komise do Koreje právě v období, v kterém američtí interventy opětovně sáhli k používání bakteriologických zbraní. Mohla proto komise vyšetřit nejzávažnější případy použití těchto zbraní a podat o nich zprávu. Bylo zjištěno, že ve 169 oblastech Severní Koreje byly nalezeny různé druhy hmyzu, mnohé dosud v Koreji neznámé, často na místech velmi vzdálených od lidských obydlí a ve velkém množství přímo na sněhu, aniž za nízkých teplot zahynul. To svědčí o tom, že šlo o druhy hmyzu, pěstované za zvláštních podmínek, aby neutrpěly zimou a chladem. Shozený hmyz byl infikován morem, cholerou a jinými epidemickými nemocemi. Komise zjistila dále, že hmyz byl sha-

zován zvláštními pumami, jejichž zbytky byly na různých místech nalezeny. V některých místech došlo k onemocnění morem a cholerou v oblastech, v nichž se tyto nemoci nikdy nevyskytovaly. V řadě případů byly následky onemocnění smrtelné.

Komise dospěla na základě svého vyšetřování k závěru, že bakteriemi infikovaný hmyz byl do Koreje dopraven americkými bojovými letouny, jejichž dřívější přelet ve všech případech komisí zjišťovaných byl prokázán.

Použití těchto prostředků je v přímém rozporu s ustanovením článku 23, odst. a) Řádu války pozemní z 18. října 1907, který stanoví: Nehledě k záповědem zvláštními smlouvami daným je zejména zapověděno: a) užívat jedu nebo otrávených zbraní... Tento zákaz byl dále zdůrazněn ustanovením protokolu o zákazu užívat ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a prostředků bakteriologických ze 17. června 1925 (viz č. 173/38 Sb.), v němž se říká: Podepsání plnomocníci jménem svých vlád: majíce na zřeteli, že užívání dusivých, otravných nebo podobných plynů, jakož i všech takových kapalin, hmot nebo prostředků ve válce, bylo právem odsouzeno veřejným míněním civilisovaného světa; majíce na zřeteli, že zákaz tohoto užívání byl vyjádřen ve smlouvách, jejichž smluvními stranami je většina mocností světa, a v úmyslu způsobiti, aby byl všeobecně uznán jako součást mezinárodního práva tento zákaz, který si vynucuje stejně svědomí jako praxe národů, prohlašují, že vysoké smluvní strany, pokud nejsou již vázány smlouvami zakazujícími takové užívání, uznávají tento zákaz a souhlasí s tím, aby tento zákaz užívání byl rozšířen na válečné prostředky bakteriologické, a shodují se v tom, že se považují zavázány navzájem podle ustanovení této deklarace.

Komise provedla dále vyšetřování o případech chemických prostředků použití imperialistickými interventy ve válce proti Severní Koreji. Hodnověrně bylo dokázáno, že v létě 1951 bylo americkými letouny několikrát použito při bombardování prostředků, které způsobily hromadnou smrt obyvatelstva Severní Koreje. Okolnosti, za nichž se tak stalo, ukazují, že šlo o použití chemických bojových prostředků, které způsobilo smrt množství lidí, často za velkých útrap.

Bylo nepochybně prokázáno, že imperialističtí interventy několikrát použili ve válce proti lidově demokratické Koreji plynů jako bojových prostředků. Toto jejich počínání je v přímém rozporu s ustanovením uvedeného článku Řádu války pozemní, jakož i dalšího jeho odstavce. Článek 23, e) Řádu stanoví: Nehledě k záповědem zvláštními smlouvami daným je zejména zapověděno: e) užívat zbraní, střel nebo látek, které jsou způsobily způsobiti zbytečné útrapy.

K takovým zbraním a prostředkům neodvážili se sáhnout ani hitlerovští fašisté v minulé válce, kteří jinak postupovali s krutostí dotud nevídanou.

Ve svém barbarském jednání ve válce proti lidově demokratické Koreji dopouštějí se imperialističtí interventy zvěrstev a vražd nejen při vlastních bojových akcích, ale i na civilním obyvatelstvu a válečných zajatcích. Komise zjistila, že za dočasné americké okupace části Severní Koreje spáchali imperialističtí interventy množství hromadných vražd civilního obyvatelstva. Způsob, jakým tyto vraždy byly spáchány, je hrůzostrašným dokladem zhovadilosti fašistických dobyvatelů. Bylo na příklad zjištěno, že za dobu kratší než dva měsíce bylo v okrese Sinčonu zavražděno téměř 36 000 civilistů. Vrazi se nezastavili ani před těhotnými matkami a před malými dětmi.

Američtí okupanti pálii a plenili obce korejských občanů, vraždili je po desítkách a stovkách, často způsobem, který se přímo vymyká lidskému chápání. Vzpomeňme jen, jak se celý svět otřásl odporem a nenávistí proti hitlerovským fašistům, když v roce dvaatřicátém vypálili a zničili Lidice a jejich obyvatele povraždili nebo odvěkli. A srovnáme s tím množstvím vyvražděných občanů Korejské lidové republiky a fakta o zvěrstevách, za nichž se tak často dalo! Američtí vrazi se dopouštěli svých zločinů záměrně podle příkazů svých představených a často za jejich přítomnosti. Tak jako se krvavý vrah K. H. Frank přišel osobně podívat do Lidic na dílo zkázy, účastnil se osobně okupační velitel sinčonské oblasti Harrison popravy desítek občanů Korejské lidové republiky,

kteří byli na jeho rozkaz zahrnuti do hromadného hrobu, politi benzinem a za živa zapáleni. Ti, kdož se pokusili uprchnout z hrobu, byli zastřeleni. V jiném případě byly oběti zahrnuty do protiletectvého krytu vytesaného do skály. Do krytu byly uloženy nálože traskavin, jeho východy uzavřeny a nálože pak odpáleny.

Komise zjistila a provedla hodnověrné důkazy o tom, že k podobným hromadným vraždám docházelo i v jiných městech za stejných barbarských a zhovadilých method.

Takový postup je naprosto v rozporu s ustanovením Řádu války pozemní, jehož čl. 48 říká: Cti a práv rodiny, života osob a soukromého vlastnictví, jakož i náboženského přesvědčení a bohoslužebných úkonů má být šetřeno . . .

Porušení těchto ustanovení dopouštěli se američtí intervent i jimi řízení příslušníci jednotek satelitů také tím, že se dopouštěli mučení, znásilňování žen a vraždění jednotlivců. Komise zjistila hodnověrně v řadě případů, že američtí intervent často zvířecím způsobem znásilňovali v době své dočasné okupace Severní Koreje korejské ženy a matky. Oběti svých násilností pak barbarsky zohyžďovali a usmrcovali. Při svých násilnostech směřovali především proti rodinám bojovníků lidové demokratické korejské armády. Při tom se imperialističtí barbaři nezastavovali ani před takovým zhovadilstvím, jako je ořezávání nosu, vypichávání očí, uřezávání prsů a dokonce stahování kůže za živa. Případy jejich násilností v tomto směru jsou tak četné, že komise nemohla prošetřit a opatřit si důkazy pro všechny z nich. Avšak ty, které komise má za dostatečně prokázány, jsou tak typické a pro fašisty obvyklé, že nelze pochybovat o tom, že i v dalších případech, které byly komisi hlášeny, postupovali američtí intervent stejným způsobem.

Řád války pozemní ve svém článku 25 stanoví:

Zapověděno je napadat nebo bombardovat kterýmkoli prostředkem nehájená města, vesnice, obydlí nebo stavení.

Komise za svého pobytu v Severní Koreji zjistila, že americké letecké síly bombardují zcela záměrně právě nechráněná města a vesnice, aby tak způsobily co největší škody korejskému civilnímu obyvatelstvu. Při svých náletech se nijak nezaměřují na objekty určené pro válečné účely korejské lidové armády, nýbrž naopak ničí trhavy a zápalnými pumami obydlí civilního obyvatelstva. Důkladem o tom je na příklad skutečnost, že město Fenjan je od června 1950 stálým terčem barbarských leteckých náletů. Do 30. prosince 1951 bylo v něm zcela zničeno na 64 000 domů z celkového počtu 85 000. Stejně výsledky amerického bombardování zjistila komise i v ostatních městech a vesnicích lidové demokratické republiky Koreje. Při tom bylo konstatováno, že intervent nedbají při bombardování na budovy označené znakem mezinárodního Červeného kříže, ani na chrámy, kulturní budovy, školy a historické a umělecké památky. Komise z toho usoudila, že američtí imperialisté naprosto nedbají při svém bombardování na to, že je nutno rozlišovat mezi chráněnými a nechráněnými městy, a na to, zda bombardované budovy jsou či nejsou chráněny mezinárodním právem. Tímto postupem dopouštějí se jasně porušování ustanovení článku 27 Řádu války pozemní, který ustanovuje: Při obležení a bombardování mají být učiněna všechna opatření, aby bylo co možná šetřeno všech budov věnovaných bohoslužbě, umění, vědě a dobročinnosti, historických památek, nemocnic a shromaždišť nemocných a raněných, předpokládajíc, že se jich neupotřebuje současně k některému vojenskému účelu.

Ničení veřejných budov a staveb určených bohoslužbě, dobročinnosti a umění porušuje zároveň ustanovení článků 55 a 56 Řádu války pozemní. Článek 55 stanoví:

Okupační stát má se pokládat toliko za správce a poživatele veřejných budov, nemovitostí, lesů a zemědělských závodů, které náležejí nepřátelskému státu a jsou v obsazeném území. Má podstatu těchto statků zachovávat neporušenu a spravovat je podle pravidel o poživacím právu.

Článek 56 pak říká:

Majetek obcí a ústavů bohoslužbě, dobročinnosti, vyučování, umění a vědě věnovaných, byť i náležel státu, buď pokládán za soukromé vlastnictví.

Každé zabavení, úmyslné zničení nebo porušení podobných ústavů, historických památek nebo uměleckých a vědeckých děl je zapověděno a buď potrestáno.

Za své dočasné okupace v části Severní Koreje konfiskovaly a zničily americké jednotky obilí, dobytek a zásoby civilního korejského obyvatelstva, aniž k tomu měly oprávnění a aniž dodaly za rekvirovaný majetek potvrzení nebo náhradu. Statistiky korejských úřadů dokazují, jakou měrou dopustily se v tomto směru americké okupační jednotky porušení ustanovení článku 52 Řádu války pozemní, který stanoví: Naturální rekvisice a služby mohou být požadovány na obcích nebo obyvatelích toliko pro potřeby okupační armády. Naturální plnění buďte co možná hotově zaplacená, jinak buďte vydány stvrzenky.

V době této okupace záměrně vykrádaly okupační jednotky historické a umělecké památky, musea a sbírky Severní Koreje. Také toto jejich počínání je v neprostém rozporu s ustanovením článku 47 Řádu války pozemní, který říká: „Plnění je výslovně zapověděno.“

Tyto zločiny nejsou výjimečné a nahodilé. Zapadají do systému úsilí amerických imperialistů, jehož konečným cílem je válka k ovládnutí celého světa. Potvrzují to další skutečnosti, které byly odhaleny v měsíci dubnu o zločinech páchaných na válečných zajatcích internovaných na ostrově Kodže.

Američané odmítají dovolit po uzavření příměří návrat zajatým lidovým čínským dobrovolníkům a vojákům lidové korejské armády do jejich vlasti. Již sama tato skutečnost je v rozhodném rozporu s ustanoveními ženevských úmluv o nakládání s válečnými zajatci z r. 1929 a 1949. Američané zakrývají svůj nezákonný postup tvrzením o tom, že přý zajatci lidových sil sami hodlají zůstat na území okupovaném Američany.

Skutečnost je však úplným výsměchem všech zásad mezinárodního práva a ukazuje podlost a nízkost amerického imperialismu v plné jeho brutalitě.

Ve snaze získat potravu pro děla v připravované válce proti SSSR — vývoj bojových událostí v Koreji znovu ukazuje, že se nemohou na vlastní vojáky spolehnout — nutí zajatce, aby podepisovali „dobrovolné“ prohlášení, že chtějí zůstat v jejich službách, a když je odmítají podepsat, používají proti nim nejbrutálnějšího násilí, aby je k podpisu donutili. Mučí je, zabíjejí, masakrují tanky, násilně transportují a bijí, jen aby se podrobili. Jejich zvěrstva daleko překračují zvěrstva nacistických „naddlů“ páchaná v koncentračních táborech.

Domnívali se, že tyto jejich zločiny zůstanou utajeny díky systému mnohonásobných ochranných opatření kolem zajateckých táborů. Hrdinní lidoví vojáci se však postavili na rozhodný odpor a odmítají podepsat. Svědčí o tom na př. zpráva z pusanského zajateckého tábora, kde z 1600 zajatců pouze tři se násilím dali donutit k podpisu. O zvěrstvech amerických katanů se dozvědělo všechno mírumilovné lidstvo a odsoudilo je stejně rozhodně jako zločiny bakteriologické války.

Při hodnocení všech uvedených skutečností nutno vycházet z článku 6 statutu Mezinárodního vojenského soudního dvora, který stanoví: . . . Následující činy, nebo některé z nich, jsou zločiny spadající pod pravomoc soudního dvora, za které bude osobní odpovědnost:

a) Zločiny proti míru, to jest osnování, příprava, podněcování nebo podniknutí útočné války nebo války porušující mezinárodní smlouvy, dohody nebo záruky, anebo účast při společném plánu nebo spiknutí k provedení čehokoli z toho, co výše uvedeno;

b) válečné zločiny, to jest porušení zákonů války nebo válečných zvyklostí. Takové porušení bude v sobě zahrnovat vraždu a zlé nakládání nebo deportaci civilního obyvatelstva z obsazeného území nebo v něm k otrocké práci nebo pro jakýkoliv jiný účel, vraždu válečných zajatců nebo osob na moři, nebo zlé nakládání s nimi, zabíjení rukojmí, plenění veřejného nebo soukromého majetku, svévolné ničení měst a vesnic nebo pustošení neodvodněné vojenskou nutností;

c) zločiny proti lidskosti, to jest vražda, vyhlazování, zotročování, deportace nebo jiné nelidské činy spáchané proti jakémukoli civilnímu obyvatelstvu, před válkou nebo za války . . .

Z uvedených dokladů jasně vysvítá, že se američtí interveni a jejich li-syn-manovšti a imperialističtí sateliti dopouštějí ve válce proti lidově demokratické Koreji všech těchto zločinů. Je proto správné volat je k odpovědnosti podle ustanovení uvedeného článku statutu Mezinárodního vojenského soudního dvora, který ustanovuje, že „všichni vůdcové, organizátoři, podněcovatelé a spoluvinníci zúčastnění se při osnování nebo provádění společného plánu nebo spiknutí k provedení některého z uvedených zločinů jsou odpovědní za všechny činy všech osob při provádění takového plánu“.

V souvislosti s tím je třeba zdůraznit, že podle těchto ustanovení byli souzeni váleční zločinci hitlerovšti a italští, jako Göring, Keitel a p., za zločiny, kterých se dopustili v období své vlády a za druhé světové války. Nepřekvapuje, že se přes postupující fašisaci Spojených států amerických a za jejich vedení i ostatního imperialistického tábora při trestání válečných zločinců evropské Osy účastnili i zástupci Spojených států. Nebylo možné vzhledem k závažnosti zločinů hitlerovského a italského fašismu neúčastnit se při jejich potrestání, neboť by nikdy nebylo lze takový postup ospravedlnit pracujícím vlastní země, kteří se potrestání fašistických válečných zločinců dožadovali. Je však příznačné, že američtí mocipáni odmítli vydat k potrestání japonské válečné zločince, jejichž vina na přípravě a osnování bakteriologické války byla jasně prokázána při chabarovském procesu, vedeném Sovětským svazem proti přímým pachatelům použití bakteriologické zbraně ve válce proti Číně. Jak je mohli vydat, když sami používali jejich zkušenosti ve vlastních laboratořích na výrobu smrtelných bakterií, jak je mohli vydat, když již sami připravovali bakteriologickou válku proti lidově demokratické Koreji! Také skutečnost, že při bakteriologických výzkumech používají američtí imperialisté japonských bakteriologů, byla při zjišťování jejich zvěrstev v Koreji jasně prokázána. A stejně příznačné jako uvedené skutečnosti je i ta okolnost, že dnes propouštějí američtí mocipáni na svobodu hitlerovské generály a hrdlořezy, které v době, kdy k tomu byli donuceni veřejným míněním, odsoudili. Japonští váleční zločinci pracují ve štábech americké armády v Koreji i v Japonsku. Dnes potřebují jejich pomoci k připravované válce proti Sovětskému svazu a zemím lidových demokracií, dnes jich potřebují, aby se od nich učili, jak vést barbarskou totální, t. j. bakteriologickou, válku v Koreji.

Jejich vina na všech spáchaných zločinech a zvěrstvech byla komisí Mezinárodního sdružení demokratických právníků jasně prokázána. Jejich odpovědnost za tyto zločiny je jednoznačně dána ustanoveními statutu Mezinárodního soudního vojenského dvora. Je třeba nepokrytě říci, že tato odpovědnost padá nejen na velitele a vojáky amerických jednotek a jejich pomahače z řad satelitních armád, kteří sami přímo se zločinů dopouštějí, ale i na vládu Spojených států, z jejichž rozkazů imperialistické síly své zločiny v Koreji páchají.

Stejně padá odpovědnost za tyto zločiny na vlády satelitních států, které své jednotky na pomoc dobovačným armádám amerických imperialistů do Koreje vyslaly.

Jejich odpovědnost není o nic menší než odpovědnost vlády USA. Skutečnost, že tyto vlády vyslaly svá vojska do Koreje pod nátlakem vlády USA, neoslabuje jejich odpovědnost, protože tyto vlády nejen podepsaly ženevský protokol, ale později jej i ratifikovaly, kdežto vláda Spojených států protokol sice podepsala, ale neratifikovala, ponechávajíc si zadní dvířka pro možnost budoucího použití. Tato skutečnost ji ovšem jen ze zločinných záměrů usvědčuje.

Je pravda, že válka v Koreji je vedena především v zájmu amerických monopolů, jimž má být ventilem k řešení bezvýhodné situace, do níž se dostávají vlivem stále se prohlubující krise kapitalismu. Válka v Koreji je pro ně velikým obchodem, který má přispět k jejich záchraně. Nelze se proto divit, že pokládají bakteriologickou zbraň za prostředek, který svými účinky nejlépe odpovídá jejich představám o dobytí panství nad světem, v němž by se zmocnily především surovinových zdrojů a továren a z lidí by nadělaly otroky. Jsou proto zvěrstva, jichž se interveni v Koreji dopouštějí, především obžalobou kapitalistického společenského řádu.

Tím ovšem nelze pominout odpovědnost osob, které v žoldu amerických monopolů dávají rozkazy k páčání zločinů nebo se jich samy dopouštějí.

Největší odpovědnost za zločiny páchané v Koreji mají američtí monopolisté. Avšak i prezident Spojených států amerických, jako představitel útočné a dobytčácké politiky amerických monopolů, nese plnou tíhu odpovědnosti za způsobení uplatňování této politiky. Celou svou úlohou zaujímá dnes stejné místo, jaké zaujímal nedávno Hitler. Velký díl odpovědnosti má tu i všem známý válečný provokatér Churchill. V podstatě nezměnil svou úlohu. Stejně jako dříve stojí i dnes v pozadí imperialistických snah o zničení Sovětského svazu. Jeho zločiny jsou teď však podlejší a barbaršější, protože se aspoň tím chce vyrovnat USA, které jinak přebírají bývalou moc a panství Britannie. Jako přímí pachatelé odpovídají plně velitelé imperialistických armád, všichni ti MacArthurové, Ridgwayové, Eisenhowerové a velitelé a vojáci jim podřízení, z jejich rozkazů zločiny páchající. Nechtějí se na pochybách všichni ti Harrisonové, pro něž jsou brutální vraždy civilního obyvatelstva prostředkem k ukojení vlastní sebestýpy, že ujdou trestu za své zločiny.

Svémi činy se dopustili porušení těchto platných zásad a norem mezinárodního práva:

1. Charty OSN, čl. 2, odst. 7 a 4,
2. Řádu války pozemní (který je přílohou Úmluvy o zákonech a obyčejích války pozemní — uzavřena na II. haagské mírové konferenci 18. 10. 1907), jeho článků 23, odst. a) a e), 25, 27, 47, 55 a 56,
3. Ustanovení ženevské dohody z r. 1929 a 1949 o zacházení s válečnými zajatci,
4. Protokolu o zákazu užívat ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a prostředků bakteriologických ze 17. 6. 1925,
5. Statutu Mezinárodního vojenského soudního dvora, čl. 6.

Stejně jako nešli spravedlivému trestu zločinci fašistického Německa, Itálie a Japonska, budou všim mírumilovným lidstvem potrestáni i jejich současní následovníci, pachatelé všech uvedených zločinů.

Svědčí o tom rozhodný odpor všeho mírumilovného lidstva, který se zdvihl, když byla barbarská zvěrstva imperialistických dobyvatelů odhalena a zveřejněna. Nejen v zemích tábora míru, ale v celém světě vyjádřili pracující lidé své rozhořčení nad postupem imperialistických vojsk v Koreji a vznesli požadavky na ukončení války v této mírumilovné zemi, odvolání imperialistických vojsk a potrestání zločinců. Stejně rozhodně vyjádřili svůj odpor proti zločinným pachatelům válečných zvěrstev v Koreji pracující Západního Německa, Francie a Itálie, když morový generál Ridgway vstoupil na půdu jejich zemí, aby dohodl se zaprodanci v jejich vládách zásady, podle nichž má být pracujících použito jako potravy pro děla v připravované válce amerických imperialistů proti Sovětskému svazu. Ukázalo se naprosto jasně, že použití plynů a bakterií nejen že nemůže přinést vítězství imperialistům v jejich nespravedlivé válce proti severokorejskému lidu, nýbrž právě naopak vedlo k semknutí všeho mírumilovného lidstva v jeho boji proti válce, k upevnění a posílení mírového hnutí a vůle zabránit válečným paličům v rozpoutání nové války.

Pokrokové lidstvo, vedené mohutným Sovětským svazem, má ve svých rukou sílu, která umožní, aby váleční zločinci a připravovatelé nových válek byli potrestáni.

Prameny: Zpráva komise Mezinárodního sdružení demokratických právníků o amerických zločinech v Koreji z 31. 3. 1952,

Řád války pozemní,

Charta OSN,

Statu Mezinárodního vojenského soudního dvora,

Ženevská konvence o zlepšení podmínek vojáků raněných a nemocných v poli,

Ženevský protokol o zákazu dusivých otravných a podobných plynů, jakož i bakteriologických zbraní za války

